

L'ESTADI INFANTIL DE L'UMANITAT

Aprendissatge

Per aprendre de viure un dròlle a de besonh de modèls. Un enfant jòga ambé de sordats de plastic, una filheta ambé de titès Barbies. Li fau d'aparament, un protector que vendrà cap. Aquò te farga una umanitat lèsta de viure dins un estat democratic.

Bolegues pas !

De còps l'estat democratic es un país fossilisat. M'expliqui : Me soveni qu'en Espanha, dau temps de Franco, èra enebit de cantar o balar dins lei bars ; aquí en França, pas necessari que degun canta, degun dança e se rises un pauc tròp fòrt escandalises lei gents, e se t'arriba d'èstre triste te diràn subran : « Plores pas ! ». Aprendre de viure aquí es aprendre de pas bolegar. Passam de l'enfança a la mòrt, que siegue per caumatge o per languiment... Estat democratic onte « totei » siam egaus dins lo nonren.

Vòstre pichòt, es obedissent o dificil ?*

L'umanitat, dins son enfança deu aver de modèls. E de mèstres. Lo cap es predator, adonc lo dròlle dins son sicap se bastís de castèus de pantalais, d'utopias. La parabanda es mai un cap. Un jorn puei, vengut adolescent, te devèrsa la pastiera, còpa la tèsta dau mèstre, tomba la muralha.

Adult, deuriá dire : « Visca la desobesissença civila ! » Car ren justifica d'obesir a de gus per la soleta rason que siás nascut. Mai entre o dire e que lo monde o compregue...

Socialisme o comunisme ?

Se se preniam lo temps de soscar d'aquò ? Modèls ? Qualei modèls ? Aquelei dau monde « occidentau » dau nòrd ? Marris ? Bessai pas, mai universaus ? Totei amb una caravata, un « attaché-case », lei fuecs dau carri alucats tre cinc oras, en plen canhard, e ne passi de tant ridiculas. E per badat constrenhents, per pas dire totalitaris. Tot aquò per de dire que m'estofa la manca de soscada sus un monde melhor. Sensa cap. Socialisme ? Mai un Estat, ambé la garantida de se far esplumassar. Comunisme ? Lo solet que me sembla possible seriá, coma se ditz, plurau. Que s'es parier d'en pertot, lo plus fòrt, lo plus ric, lo plus brutau, te colhonarà lo plus bravet ambé la majoritat que li donarà la lèi democratica. Perqué pas cadun lo sieu, de comunisme, ambé la tolerància que te permet d'anar de l'un a l'autre, d'una region a l'autra, d'un país a l'autre, sensa passapòrt ? Ambé o sensa veu...

La Guèrra o la patz !

Me dison : « E se l'interès dau país N va còtra l'interés dau país M ? » D'aqueste moment, s'aquò arriba, vòu dire que leis interès dei mèstres de N van còtra aquelei dei mèstres de M, e es la guèrra. Vrai qu'i a de progrès, qu'ara lei caps deis estats democratics li agrada mièlhs de la far luenh dau sieu... Reglar lo monde amistosament ! Per ieu, fin finala, la soleta « democracia » vertadiera es l'amistat. Pas totjorn perfiecha ? Mai que volètz far d'un monde perfiech ? Seriá mai una fossilisacion.

Es lo moment de causir sa vida !

* Question pausada a de parents per l'escòla !